

Advent na Vejměnkú

... čtĚte na str. 8

VÝSADBA STROMŮ V REGIONU ...

... str. 6...

ŽIVOT NA NECHANICKU ZA PRVNÍ REPUBLIKY

... str. 8...

JEČMEN SE VRACÍ DO ŠPÝCHARU...

... str. 10...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA...

... str. 20...

▪ U hřbitova v Suché. Foto: Jan Vratislav

▪ Horní Dohalice – u lípy. Foto: Jan Vratislav.

▪ Rodinné focení na zámku Hrádek. Foto: Lucie Tomášková

▪ Zimní Bystřice. Foto: Jan Vratislav

▪ Kunčice - u příležitosti 100. výročí založení Československé republiky jsme u nás ve vsi na podzim vysadili lípu - strom svobody. Sazení lípy bylo spojeno s tradičním dýňobraním pro děti a opékáním buřtíků. Vysázené stromy lze najít na www.stromysvobody.cz. Foto: Lucie Tomášková

Jak se v Dohalicích vyučovalo před druhou světovou válkou

Dějiny dohalského školství začínají v momentě, kdy se školákům otevřely brány stávající budovy v roce 1865. Historie školství v obci Dohalice je mnohem starší a barvitější. První písemné zmínky nacházíme v díle rakovnického učitele a spisovatele Zikmunda Wintera *Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. věku*. V knize upozorňuje na událost z roku 1596, kdy měl být v Dohalicích během žní utlučen učitel Mikuláš Sartor. V 17. století pak přicházeli na zdejší panství další kantoři na pozvání Hynka Bořka Dohalského.

Tradičním datem považovaným za začátek dohalského školství je ovšem rok 1788, kdy byla pro potřeby školy zakoupena chalupa majitelem sadovského panství Tobiášem Grätzelem z Gränzenštejnu. Do té doby se střídavě vyučovalo v hostincích v Sadové nebo v Dohalicích. Zajištění stálého místa pro výuku žáků bylo bezpochyby podmíněno skutečností, že od roku 1774 platila v zemi všeobecná vzdělávací povinnost.

Slavnost položení základního kamene nové školní budovy proběhla 2. července 1865. Součástí ceremoniálu bylo vložení pamětní listiny a peněz, které byly v té době v oběhu, do základů stavby. Nová škola vznikla z rozhodnutí školního výboru za necelých deset tisíc zlatých. Větší část výdajů uhradil majitel panství František Arnošt Harrach.

Z nové školy se ale obyvatelé Dohalic neradovali moc dlouho, neboť hned v následujícím roce se v kraji rozhořela krvavá válka svedená mezi Pruskem a Rakouskem. Nově vystavěná škola byla poničena nepřátelskými kullemi. A stejně jako většina domů v Dohalicích i v okolních obcích, se také škola proměnila ve vojenský lazaret.

V poslední třetině 19. století byl život dohalské školy spojen s řídicím učitelem Františkem Matějovským, který i se svojí ženou odpočívá na místním hřbitově. Jednalo se o zcela zásadní osobnost v životě školy i obce. Díky Františkovi Matějovskému navíc máme k dispozici pečlivě vedenou školní kroniku či známe dějiny školy a panství.

Počátkem července 1876 přivítala škola na Dohaličkách významného hosta. Korunní princ Rudolf, následník rakouského trůnu, přijel uctít památku padlých z prusko-rakouského bojiště u příležitosti desátého výročí od svedení bitvy v okolí Chlumu. Uvitání takto vážené návštěvy proběhlo se vši parádou. Místní školní rada nechala před školou vystavět slavobránu a z věže chátrajícího kostela vlály prapory. Po slavnostním aktu věnoval princ jako poděkování za vřelé uvítání dvacet zlatých zdejším žebračům.

Na počátku prvního desetiletí 20. století vznikla na Dohaličkách instituce známá jako polévkový ústav, a to z iniciativy ředitele Františka Matějov-

ského či jeho nástupce Václava Groha, který taktéž našel místo posledního odpočinku na dohalském hřbitově. Polévkový ústav měl zajistit v poledne během zimních měsíců teplou stravu pro chudou školní mládež. Jednalo se o počín založený především na dobročinnosti místních obyvatel. Polévkový ústav měl fungovat až do německé okupace.

Dalším významným momentem v životě školy byla rekonstrukce započatá v roce 1910, jejímž zlatým hřebem bylo umístění busty učitele národů Jana Amose Komenského. Autorem busty byl královéhradecký štukatér Ladislav Jirotko. Není bez zajímavosti, že jeho synem byl spisovatel Zdeněk Jirotko, který se proslavil knihou *Saturnin*. Nicméně v pozdějších letech zažila škola ještě několik dalších rekonstrukcí.

V druhém roce první světové války se v Čechách připomínalo pětisté výročí upálení Mistra Jana Husa. V Dohalicích byla v upomínku na významné historické výročí z iniciativy učitele Richarda Petráně zasazena tzv. Husova lípa, pod níž byl také umístěn pamětní kámen. V tomto období v Dohalicích a okolí nalezli útočiště po většinou židovští uprchlíci z Haliče, kteří byli po čase následováni také migranty z Bukoviny. Děti uprchlíků se pak s těmi zdejšími účastnili školního vyučování na Dohaličkách.

Po skončení války zaznamenalo

československé školství mnoha změn. Po rozpadu mocnářství byl výraznou postavou spojenou se školou řídicí učitel Václav Deyl, který v polovině dvacátých let založil na Dohaličkách Lidovou školu hospodářskou. Největší událostí týkající se dohalské školy v době první republiky měly být oslavy připomínající rok 1788, tedy významné výročí založení dohalské školní tradice. Plánovaná slavnost s bohatým kulturním programem měla proběhnout v červnu 1938. Nepříznivá politická situace v zemi však tento záměr zmařila. Namísto velkolepé slavnosti byla uspořádána pouze dobročinná besídka, jejíž výtěžek byl věnován na obranu státu. Stále jsme tedy dlužni dohalskému školství oslavit jeho mnohaletou tradici, což napravíme v tomto školním roce.

Historie dohalské školy není připomínána náhodou. Rádi bychom tímto všechny čtenáře pozvali na celodenní výroční oslavy dohalské školy s datem konání 22. 6. 2019.

Pokud vlastníte nějaké vzpomínkové předměty vztahující se k činnosti školy, budeme vděční za jejich zapůjčení do plánované výstavy. Předměty je možné odevzdat přímo ve škole nebo na obecním úřadě. Děkujeme a těšíme se na společné shledání.

Michaela Erbenová

■ Fotografie dohalské školy nejspíše z roku 1908. Autor neznámý

Válečný deník Františka Pražáka

Sté výročí vzniku Československa vvolalo řadu vzpomínkových akcí vztahujících se i ke konci první světové války a úloze československých legií. V řadě článků bylo pojednáno o nechanickém rodáku JUDr. Aloisi Rašínovi, jedné z rozhodujících osobností 28. října 1918.

Poněkud stranou, a je to přirozené, zůstávaly osudy českých vojáků naverbovaných do rakouské armády. Ne každý z nich měl možnost a příležitost vstoupit do legií, a tak většina prodělala celou válku ve službách Rakousko-Uherska. Mnozí zaplatili svými životy. Jako příklad lze uvést pamětní desku na probluzském hřbitově se jmény padlých: 13 z nich je z Probluze a Boru, 5 ze Sřezetic, 9 z Dolního Přímu, 5 z Horního Přímu a 3 z Popovic.

Jeden z mnoha osudů prostého

vojáka se dochoval v autentických záznamech ve válečném deníku Františka Pražáka, rodáka z obce Zvíkov (1894-1952). Také jeho tři bratři Josef, Jan a Vojtěch prožili válku na různých frontách. František narukoval nedlouho po vypuknutí války v říjnu 1914 jako dvacetiletý k zeměbranceckému pluku č. 11. v Jičíně. Po krátkém výcviku odjel s jednotkou na ruskou frontu v Haliči a Karpatech. Zde se zúčastnil prvních prudkých bojů rakousko-německé ofenzivy. Z té doby pocházejí nejzávažnější záznamy v deníku, který se bohužel nedochoval kompletní. I tak je jako připomínka a dokumentace vybráno několik nejzávažnějších ukázek.

17. února 1915 vyjel transport z Jičína a již 21. února dorazil tento útvar do Haliče. Ocítl se tak v přímé blízkosti fronty, která tudy nedávno prošla. Zde vojáci spatřili první hroby ozdobené

praporečky a označené prostými dřevěnými křížky. Putování pokračovalo, projeli Limanovou, dějištěm předchozí velké bitvy a porážky Rusů, pak dále jižním směrem k Novému Senci až do Grybova k přenocování. Zde četná spáleniště a zbořeniště svědčila o nepřítelém plenění ruskými vojáky. 23. února jednotka, vybavena plnou polní, vypochoďovala a až pozdě k večeru došli unavení vojáci do vsi Klimkovic. Druhý den ráno byli zavedeni do pozic mateřského pluku a zařazeni k jednotlivým setninám, aby doplnili jejich ztráty. František Pražák byl přidělen k 7. rotě a setkal se zde s přítelem Josefem Žižkou.

Po další noci strávené v boudách z jehličí a roští byli převedeni do Smrkova. Odtud k večeru vyšli přímo k bojové linii a zde po celou noc kopali zákopy. Tady začíná jeho karpatská anabáze. Následují vybrané autentické datované záznamy či jejich úryvky z deníku. Pouze pravopis je přizpůsoben současným pravidlům.

27. II. Odpoledne jsme byli alarmováni. Večer se opět pracovalo na zpevnování zákopů.

28. II. (neděle) Dnes máme být vystřídání. Odpoledne začala na naše zákopy střílet ruská artilerie, ale bez účinku. Večer již za tmy jsme byli vystřídání 10. zeměbranceckým plukem a my jsme asi po dvouhodinovém pochodu přišli do vesnice Květoně, kde jsme nocovali. Květoně je vesnice chudá, ukrytá mezi horami.

2. III. Nastoupili jsme do zákopů. Naše třetí četa byla určena do předsunuté stráže. Já jsem stál na hlídce od 8. hodiny do 10. večer. Po půlnoci jsem byl vyslán s přítelem Žižkou na patroly. Ráno jsme se chystali k útoku. Náš velitel nadporučík Jipovec se nepohodl s jiným důstojníkem a ze zlosti nás chtěl hnát útokem přímo proti ruským pozicím, což by znamenalo naši jistou smrt. Ale jeho boječtivost ihned ochladla, když nás počala ostřelovat ruská artilerie.

Pomalou přivývkám válečnému životu. Obyčejně býváme dva dny ve vesnici a dva dny v některé opevněné pozici našeho válečného pásma. Co mě zde ale překvapilo, byla veliká přísnost ba hrubost důstojníků vůči mužstvu. Rány holí a facky nejsou žádnou vzácností o nadávkách ani nemluví. Odpoledne se strhla velká vánice, hotová sněhová bouře, a za této nepohody jsem šel na patroly. Na zpáteční cestě jsem uviděl prvního mrtvého. Byl to kozák zastřelený naší hlídkou. Ležel na zemi zcela zavátý s rukama křečovitě zaťatýma vedle svého koníka.

Naše stráže byly rozestaveny tak, že půl vesnice Klodešov byla v rukou

našich a půl měli v držení Rusové. Vesnice byla z většího dílu vydrancovaná a spálená. Kostelík i hřbitov byl úplně zbořen a srovnán se zemí. Večer jsme byli vystřídání, služba zde byla velice nebezpečná a zodpovědná. Pak jsme šli několik hodin a velice znaveni skončili v rezervních zákopech.

4. III. Po jednodenním pobytu jsme přešli do dalších zákopů, rovněž rezervních. Odtud to máme čtvrt hodiny do první linie.

5. a 6. III. V těchto zákopech jsme zůstali po oba dny. Je hrozná zima, nemůžeme spát a ráno vstáváme se zkřehlými údy. Ve dne jsme vařili brambory, které jsme našli v nedaleké vesnici. 6. března navečer jsme byli vystřídání opět 10. zeměbranceckým plukem. My jsme došli asi ve tři ráno do vesnice Postup. Zde jsme nocovali na půdách baráků. Já měl to štěstí, že jsem přišel na půdu, kde byl dostatek lučního sena. Tady jsem se po několika dnech opět jednou vyspal.

8. III. Byli jsme probuzeni a měli jsme pohotovost u dělostřelectva, které bylo zakopáno za vesnicí a podporovalo svým ohněm útok 10. a 30. zeměbranceckého pluku.

9. III. Jsme rovněž v pohotovosti u dělostřelectva. Okolo nás vozili na saních a vozech mnoho raněných. Lehčeji ranění chodili pěšky. Cestou jich několik zemřelo a my jsme je v Postupech pochovali. Večer jsme opustili Postupy a šli jsme do zákopů, kde jsme byli již 26. a 27. února. Já byl touto několik hodin trvajícím chůzí tak znaven, že jsem únavou padal a do zákopu jsem již lezl po čtyřech. Neboť zůstat venku ležet na sněhu byla by jistá smrt. Stále chumelí a za kruté zimy musíme se stále ze zákopů sněhem prohrabávat. Jsem poněkud nemocen patrně z oně namáhavé cesty a z kruté nezvyklé zimy.

10. a 11. III. Po oba dny jsme byli v těchto zákopech 12. března jsme šli do Květoně. Tam jsem byl náhle napaden křečovými záchvaty a odnesen k ošetření. Další záznamy až do 30. III. chybí.

30. III. Celou noc jsme byli venku, pušky v pyramidách, výzbroj na sobě. Tak jsme zůstali do rána a pak jsme teprve šli asi na dvě hodiny vyspat na půdy baráků. Již asi deset dní jsme se nevyspali. K večeru jsme šli do rezervních zákopů.

1. IV. Stále ještě chumelí. Dostal jsem dva balíčky polní pošto. K večeru šla naše četa do blízkého dvorce Majerhofu jako posádka. Je celý pobořený a zpusťšený, ale připravený k bojům jako malá pevnůstka, opatřený příkopy a drátěnými záseky.

2. IV. Velký pátek památný den.

Vzpomínám na domov, co naši asi dělají. Nyní dostáváme vše velice nepravidelně a málo. Za celý den jíme jen jednou, a to v noci, poněvadž se naše kuchyně nemůžou ve dne přiblížit k našim pozicím. Odpoledne začala naše děla pálit na ruské zákopy. Rusové čile odpovídali a brzy umlčeli naše dělostřelce. Měli jsme tři mrtvé. Večer jsme šli nazpět do zákopů a za nás šla do dvora 4. četa. Asi o půlnoci jsme byli alarmováni a poslání nazpět do Majerhofu, abychom posílili jeho posádku. Sotva jsme vešli do dvora, začala prudká střelba a Rusové počali útočit. Byli však bez námahy odrazeni.

22. IV. V jedenáct hodin dopoledne jsme vyšli ze Zborova a bez jídla jsme spěchali na pomoc našim ohroženým plukům v Uhrách. Na naše stanoviště jsme došli asi v pět hodin odpoledne, ale nedostihli jsme již zákopů a naše vojsko muselo ustoupit. Teprve v noci jsme se mohli přiblížit k naší střelecké linii a zaujmout nám vykázané pozice. Tam jsme vyhrabali každý ve sněhu dílek a zůstali tak do rána.

23. IV. Z rána začíná slabá střelba z pušek. Rusové nás silně ostřelují svým dělostřelectvem. Již dva dny jsme nic nejedli, rezervní porce jsou spotřebovány a trpíme hladu. Večer jsme šli na patrolu, šlo nás asi pětadvacet lesem rozvinuti ve střelecké formaci. Museli jsme se však vrátit pře prudkou střelbou nepřítel. Měli jsme jednoho mrtvého a dva zraněné. V noci jsme kopali nové zákopy, do kterých jsme zalehli.

24. IV. V rezervním zákopu jsem byl přidělen k 10. setnině 3. praporu nové

zformovanému. Odtud jsme byli přemístěni do Andrejeva.

25. IV. Z této vesnice jsme šli do zákopů před opevněnou pozici Majerhof.

28. IV. Jsem velice nemocen, nemohu vůbec nic jíst a jsem hrozně slabý, sotva mohu vylézt ze zákopu.

29. a 30. IV. Jsem již tak zmožen, ruka se mi třese tak, že nemohu psát. Následující den jsem byl odnesen na obvazště. Až 26. května píši zpětně tyto poznámky. Na obvazšti jsem byl dva dny, 3. května jsem byl dopraven do Bartvy (Bardějova) do polní nemocnice. Z Bartvy jsem byl asi 5. května převezen do tyfusové nemocnice do Miškolce. Na tyto dny v Bartvě a Miškolci se velice málo pamatují. Teprve 12. května se mi vrací paměť a vědomí. Jsme ubytováni v dřevěných barácích, které byly původně postaveny pro ruské zajatce a z nouze byly přeměněny v nemocnici. Pomalou se uzdravuji a po čase již mohu vyjít i z baráku. Jen moje lysá hlava mi připomíná protrpěnou nemoc – tyfus. 13. června jsem byl z nemocnice propuštěn.

Zde končí první etapa válečných osudů a začíná další. Jako rekonvalescent byl Pražák poslán k mateřskému útvaru do Jičina. Než tam dorazil, byl 11. pluk přemístěn do Šoproň v Uhrách. Nežbylo nic jiného, než putovat za ním. Zde pak dostal 10. července první dovolenou 14 dní a odjel domů do Čech. V srpnu byla sestavována nová jednotka „etajbatalion“, k němuž byl přeložen. S ním odjel znovu do Čech do německé vsi Eidlice u Chomutova. Zde byli příslušníci vy-

zbrojeni ruskými puškami a bajonety a pobýli přes dva měsíce v očekávání na přesun na bojiště. Čekala jej znovu východní fronta, pevnost Ivanogorod a Krakov. Dál pak vystřídal různá místa na frontě i v zázemí - Přemyšl, Husákov, Sienava, Šoproň, Tata-Továroš, Mezakorona, Bolzáno v Tyrolích. Na poslední štaci v Bodě na východní Haliči dostal v dubnu 1918 dovolenou na jarní zemědělské práce doma, neboť otec se těžce zranil a nemohl se o hospodářství postarat.

Ve Zvíkově se rozhodl, že se na frontu již nevrátí. Nechal si přejet palec na noze vozem těžce naloženým hlinou a pahýl odstranil sekerkou. Po krátkém pobytu v nechanické nemocnici se měl podle trestního oznámení dostavit ke svému pluku. Dobře věděl, co by jej čekalo, a tak se rozhodl dezertovat. Od léta až do konce války se skrýval. V roce 1919 nastoupil dobrovolně do nově formované československé armády, aby kompenzoval to, že se nemohl přihlásit do legií. Byl přidělen ke stavebnímu oddílu v Užhorodě na Podkarpatské Rusi. Do civilu byl propuštěn v roce 1920. Na vojně pobyl déle jak pět let.

Po čase získal trvalé zaměstnání v cukrovaru v Syrovátce. Když se v roce 1938 republika ocitla ve válečném ohrožení a byla vyhlášena všeobecná mobilizace, nastoupil znovu do armády jako dobrovolník, neboť podle věkové hranice se na něj mobilizační vyhláška nevztahovala. Po demobilizaci se vrátil do cukrovaru, ale jeho ředitel rozhodl, že je propuštěn, protože

do armády odešel dobrovolně. Případ měl politickou dohru, do které se vložil i poslanec parlamentu a on se mohl do zaměstnání vrátit. Tečka za touto událostí se odehrála za okupace, když se ředitel cukrovaru stal jedním ze zakladatelů Svazu pro spolupráci s Němci na Nechanicku, což potvrdilo jeho reakční postoje.

František Pražák se celý život věnoval jako amatér historickému bádání v regionu. Jako první zpracoval kroniku rodné obce Zvíkova, pak následovala historie Boharyně a Homyle, kam chodil do školy, kronika Syrovátky, kde žil až do odchodu do důchodu. Dále zpracoval kroniku Radíkovice, Těchlovice, Roudnice a přispěl k dějinám panství Libčany. Vyrvcholením byly čtyři knihy historie panství Dolní Přím – Popovice a třídní popis dějin panství Stěžery. Historii Střezetic, kam se s rodinou přestěhoval na odpočinek, popsal ve třech knihách, čtvrtou již nestihl dokončit. V bádání o historii vlastního rodu dospěl k roku 1654, pak se již matriky v souvislosti s třicetiletou válkou nedochovaly.

Jeho historická pojednání čítají celkem sedmáct knih a ty převzal od pozůstalých v roce 1993 Státní okresní archiv v Hradci Králové. Zde jsou tyto materiály přístupné badatelům jako Pamětní knihy jednotlivých obcí. František Pražák se stal bohužel zapomenutým kronikářem Nechanicka.

Václav Pražák, *prom. hist.*

Zpracováno podle podkladů syna F. Pražáka, rovněž Františka ze Střezetic.

Na Nechanicku jsme vysázeli nové stromy a keře

Centrum společných služeb připravilo projekt a získalo 80% dotaci (1 903 651 korun) na výsadbu zeleně na Nechanicku. Díky tomu dnes nové stromy a keře v krajině zpřijemňují život obyvatelům v Boharyni, Trnavě, Hněvčevsi, Mokrovousích, Nechanicích, Starých Nechanicích, Sobětuši, Lubně, Komárově, Nerošově, Radíkovcích, Sověticích, Stěžerách, Stěžírkách, Stračově a v Klenici. Najdete tu ovocné i listnaté stromy (třešně, jabloně, švestky, olše, vrby košíkářské i popelavé, jasan, duby), ale i keře, jako například krušinu či svídu.

Žádost o dotaci do Operačního programu Ministerstva zemědělství podalo Centrum společných služeb v roce 2017. V lednu následujícího roku mikroregion obdržel rozhodnutí o poskytnutí dotace. Následovalo výběrové řízení, ve kterém zvítězila firma OK Zahrady z Nového Bydžova. Kromě výsadby se firma smluvně zavázala k ošetřování zeleně, a to především k zalévání (po dobu tří let).

I přes velkou administrativní zátěž a náročnost projektu se nám ho daří bez zásadních problémů realizovat. Proto jsme se rozhodli ve výsadbě pokračovat. Správní rada 31. ledna rozhodla o podání žádosti o podporu do stejného dotačního titulu. Do společného projektu se tentokrát zapojily obce Boharyně, Hněvčevs, Mokrovousy, Mžany, Sadová, Sovětic, Stěžery a Stračov. Budeme rádi, když bude žádost úspěšná a výsadba se podaří.

Jana Pečenková

▪ Mokrovousy - výsadba podél Klenického potoka. Foto Lenka Hladíková

Jak se „jen tak“ fotí v mikroregionu

„Bude nás hodně, hlavně děti, nebude to vadit?“ „Muž se nerad fotí, snad zvládneme to focení.“ „Mohli bychom na focení vzít i pejska? Je takovej divokej...“. Takhle podobně vypadá zpočátku komunikace mezi mnou a zájemci o focení. Není třeba se ničeho obávat! Focení probíhá na různých místech napříč mikroregionem a vždycky najdeme společnou řeč se všemi účastníky focení (i těmi čtyřnohými). Focení

v exteriéru je vlastně taková procházka, při které povídáme a já občas zmáčknu spoušť. Dětičky se vydovádí, tatínkové rozkoukají a – hotovo! Ráda k focení využívám zámeckého parku u Hrádku u Nechanic, krásná atmosféra je v okolních lesích, kvetoucích sadech nebo na obyčejných polních cestách a hlavně ve všech ročních obdobích! Úžasné focení je v kulisách Muzea pod hvězdami v Lubně, což je báječný open – air

ateliér a majitelka Daniela Nováková si s tematickou výzdobou vždy pohraje do posledního detailu. Pokud byste se rádi schovali pod střechu úplně, je zde také možnost využít focení ve stylové staré chaloupce Vejmének, případně v apartmánech (lifestylové či budoir focení). Milovníci koní si také mohou užít focení v Kunčicích s hodnou koňskou babičkou. Letos se chystám s fotoaparátlem objevit nová zákoutí vhodná

pro focení. Pokud byste rádi rodinné foto, chystáte svatbu, je vaším snem mít fotku s koněm, či chystáte nějakou kulturní nebo sportovní událost v mikroregionu – ráda u vašeho (ne)všedního příběhu budu s vámi! Prostě jen tak!

Lucie Tomášková
Jen tak foto od Lucie

www.facebook.com/jentakfoto
www.jentakfotoodlucie.cz

Jen tak foto - vaše příběhy od Lucie

Nová doba bludných kamenů?

Nechanicko - již dávné doby ledové nám v krajině zanechaly kamenné poutníky, takzvané bludné kameny (bludné balvany). Mohutný ledový příkrov tehdy drtil svojí obrovskou silou a vahou severská pohoří a tyto balvany a kameny led unášel až tam, kde po jeho roztátí zůstali tito zbloudilí cizinci dodnes. Jejich výskyt v nepatřičném prostředí byl těžce vysvětlitelný, a proto jim byly přisuzovány nadpřirozené schopnosti a v prehistorii sloužily i jako kultovní místa – první pomníky. A vývoj pomníků šel dál: přes vztyčování menhirů a dolmenů, přes vršení mohyl a stavbu pyramid a chrámů, přes sochy božstev a faraonů, přes obelisky, stély, sloupy a slavobrány, přes sochy slavných mužů a žen pozemských i nadpozemských. Pomníky se stavěly i na památku významných událostí. V poslední době vznikl na území našeho regionu jeden velice zdařilý: Pomník jezdecké srážky u Střezetic, jako upomínka na tragédii lidí a koní, která se odehrála 3. července v roce 1866 při střetu rakouské a pruské jízdy.

Stavbu každého pomníku by měla doprovázet odborná diskuze stavebních a zahradních architektů, výtvarníků, historiků a dalších kompetent-

ních lidí. A v neposlední řadě i diskuze s veřejností, neboť se jedná o veřejný prostor. Obávám se, že praxe je zcela jiná. A zde je ten (bludný) kámen úrazu. Poslední dobou se nám totiž ta různá veřejná prostranství plní nevzhlednými kameny v různém stadiu opracování, osazované na naprosto nevhodná místa. Někde je nový kámen s vytesanými padlými z Velké války, tam je zas kámen s cedulkou s textem, že silnice byla opravena za něčí peníze, onde je kámen s reliéfem sv. Floriana, tamhle je kámen s cedulí, že je obci tolik a tolik let, a dokonce je jeden kámen v zámeckém parku Hrádku u Nechanic (národní kulturní památka) hlásající, že někdo trefil golfovou jamku jednou ranou. Vůbec nemíním tímto nějak snižovat dobré úmysly stavitelů těchto „pomníků“, ale jejich dílo se mnohdy ve výsledku podobá obyčejnému silničnímu patníku, nebo zahradnímu trpaslíkovi. Není to degradace pomníků? V zemi s takovou pomníkovou tradicí? A když jsme u té tradice, tak nesmím opomenout důležité kulaté výročí jednoho významného pomníku v Nechanicích: letos to totiž bude již 60 let (přesně 28. 11.), kdy byla ze svého soklu před novou budovou školy od-

straněna socha našeho prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a od té doby ji už nikdo nikdy nespátřil. Vě ještě dneska učitelství sbor a jeho žáci, že se jejich škola jmenovala Masarykova obecná škola a kde socha vůbec stála? Původní pomník byl postaven 29. července roku 1935 a 4. srpna byl slavnostně odhalen k 85. narozeninám T. G. Masaryka. Masaryk se narodil

v roce 1850 a tak doufám, že při 170. výročí této události se v roce 2020 narodí i nová socha. Co bylo zničeno, má být obnoveno. Zvláště, když se jedná o sochu zakladatele našeho státu. Státu, jehož sté výročí jsme si v loňském roce tak velkolepě připomínali. Myslím si, že to je ta správná volba pro budoucnost!

Ivan Šenk

▪ „Bludný kámen“ v zámeckém parku. Foto: Ivan Šenk

Víte, že lípa je naším národním stromem už 170 let?

Stračovská Lhota - Navečer v pátek 26. října 2018 jsme u příležitosti 100. výročí vzniku samostatné Československé republiky vysadili lípu – Strom svobody. Lípa je naším národním stromem již 170 let, a sice od Všeslovanského sjezdu v Praze v roce 1848. Tento krásně vonící a dlouhověký strom byl odnepaměti symbolem ochrany, pomoci a lásky. Naši předkové věřili, že dokáže odehnat zlé duchy a svou energií zbaví člověka chmurných myšlenek.

Výsadba proběhla se souhlasem a za finančního příspěví obecního zastupitelstva ve Mžanech, kterému tímto děkujeme. Lípa stojí na obecním pozemku nad bývalým rybní-

kem Brodkem, kde má brzy vzniknout odpočinková zóna. Akce byla neformální a moc pěkná. Sešlo se asi 30 lidí, zazpívali jsme si společně hymnu a připili šampusem. Nejen na svobodu a na tuto krásnou zem, ale i na dobré sousedské vztahy a na to, jak poznamenala paní Hana Krátká, „aby nám holka prospívala a aby se jí u nás líbilo.“

K občerstvení byl štrůdl, chlebičky, jednohubky a horký čaj. Do konce června 2019 má na tomto pozemku vzniknout parčík, a tak se těšíme, že tady uspořádáme větší akci, na kterou pozveme obyvatele všech tří vesnic naší obce.

Irena van Vuurenová

▪ Výsadba lípy ve Stračovské Lhotě. Foto: Irena van Vuurenová

Na houby do obecního lesa po nové pěšině

Radíkovice - zastupitelstvo obce nadělilo svým spoluobčanům do nového roku 2019 hned několik novinek. Vozový park obce byl rozšířen o multifunkční manipulátor vybavený navíc radlicí a štěpkovačem. V průběhu roku byla obnovena pěšina k lesu, kterou před dvaceti lety po-

hltila pole. Vede od obecního rybníku a lemují ji výsadba stromů a keřů.

Stroje byly pořízeny z peněz Evropské unie, Fondu soudržnosti, Operačního programu Životní prostředí. Výsadba vznikla za pomoci Mikroregionu Nechanicko.

Pavla Hatašová

Ohlédnutí za akcí „Život na Nechanicku za první republiky aneb 100 let státnosti“

Nechanice - loňských 12 měsíců patřilo vzpomínkám na kulturní, společenské a především politické mezníky v naší historii. Snad nejmohutnější a nejvýznamnější oslavy se konaly v měsíci říjnu k 100. výročí od založení Československé republiky.

Ani my v Nechanicích jsme si tuto význačnou událost nemohli nechat ujít. 27. října 2018 uspořádala Základní škola a Mateřská škola Nechanice ve spolupráci s městem oslavy k tomuto jubileu. Vše probíhalo v budově I. stupně Masarykovy základní školy.

Celý sobotní den mohli přítomní upřít svůj zrak na velké množství expozic. Okresní archiv v Hradci Králové zapůjčil škole kroniky školy, farní, četnické a další archiválie. Paní Daniela Nováková z Lubna vystavovala dobové oblečení a připravila slavnostní tabuli, která byla běžným standardem vyšších vrstev v době první republiky. Národní pedagogické muzeum a knihovna Jana Amose Komenského přispělo výstavou školních pomůcek, učebnic a dalších předmětů s pedagogickou tematikou. Svoji soukromou sbírku na toto téma zapůjčil i Zdeněk Zajfrt a někteří naši vyučující. Hosté akce mohli se zaujetím prohlížet a předčítat tematicky vytvořené výstavy a nástěnky s názvy „Tady nová republika“, „Česká obec sokolská“, „Řemesla a živnosti v Nechanicích mezi světovými válkami“, „Nechaničtí legionáři“, „Historie a současnost Dětského domova Nechanice.“ Karel Roll shromáždil a vybral ty nejzajímavější historické kusy rádií. Součástí expozic byla výstava filatelistů a kol Velociped veteran club Nový Bydžov.

Chodby celé budovy zdobily práce žáků I. a II. stupně základní školy, které vznikly v hodinách výtvarné výchovy či v rámci projektového vyučování.

Nadýchané kremrole, voňavé bábovky, jablky nadívané štrúdlý, tlačené koláče s několika náplněmi, dorty zdobené čerstvým ovocem a spoustu dalších dobrot mohli ochutnat návštěvníci v „prvorepublikové kavárně“ při poslechu prvorepublikových songů. Paní kuchařky připravily pro přítomné stravníky ve školní jídelně, tedy v „dobo-ovém hostinci“ prvorepublikového menu.

To nebylo ale vše. Hlavní program vypukl v 9 hodin krátkým proslovem paní ředitelky Hany Špatenkové a pěveckým vystoupením žáků paní učitelky Jitky Vodrážkové vzápětí pokračoval. Pod jejím vedením žáci zazpívali tradiční lidové písně i skladby umělé.

Program pokračoval třemi přednáškami s historickým podtitulem. Tématem první přednášky byli „Nechaničtí legionáři v bojích v první světové vál-

ce“, kterou měl pro posluchače připravenou Radek Vorel, který erudovaně a se zaujetím vyprávěl. Pana Vorla vystřídala v přednáškové činnosti Eva Větrovská, která se ve svém výkladu zaměřila na „Život na Nechanicku za první republiky“ s přesahem k tématu „Zpátky do školy“. V právě poledne odstartovala přednáška Jaroslava Okrouhlého na téma „Hymny šumí po krajinách Koruny české“. Zde se mohli posluchači seznámit s historií české hymny a s tradicí hymen všeobecně.

Další vstup patřil ukázkám z činnosti a práce četnictva. Pozvání do Nechanic přijali i členové Četnické stanice Chlumec nad Cidlinou. Pánové byli v dobových uniformách, měli s sebou zajímavé rekvizity a samozřejmě prezentaci s poutavým výkladem.

Teoretické vstupy byly vystřídány uměleckou složkou v podobě krátkého koncertu. Na harfu přítomným posluchačům zahrála paní učitelka Jitka Vodrážková.

Dalším bodem programu byla módní přehlídka modelů zapůjčených od Ludmily Zuskové z Kladna, která je sběratelkou dobových kostýmů z první republiky. Modely a především modelky sklídily velký úspěch a vřelý potlesk od přítomných pozorovatelů. Součástí tohoto bloku byla i přehlídka volnočasové módy, kterou předvedli členové Velociped veteran clubu Nový Bydžov. Mluveným slovem provázel Lukáš Hroník. Ten obecnostv seznámil s trendy, které v tu dobu vévodily Československu.

Módní přehlídku vystřídalo pěvecké vystoupení ženského sboru z Nechanic, Cantus Feminae, pod vedením Petra Semeráka. Sbor zpíval a capella, tedy bez doprovodu hudebních nástrojů, a písně, které posluchači slyšeli, byly vybírány tematicky k Čechám a lidovosti. V závěru malého koncertu zazpíval sbor českou státní hymnu, při které byl odhalen obraz z výtvarné dílny pana Jana Černoše.

Ještě před sejmutím roušky z obrazu, pod kterým se ukrývala podobizna prvního československého prezidenta, proběhl slavnostní proslov starosty města, Jiřího Pechara, který přítomným připomněl stručně historii posledních 100 let. Následoval projev ředitelky Hany Špatenkové. Zároveň zaznělo poděkování hlavní organizátorce sobotní akce, učitelce Janě Jedličkové.

Následující dvě zastavení probíhala mimo budovu Masarykovy základní školy. U památníku Legionářů padlých v první světové válce zahrál Dominik Berger, žák 7. A, na trubku skladbu Věčerka. Paní ředitelka ZŠ a MŠ Nechanice položila kytici k památníku a pan fa-

rář provedl modlitbu za padlé. Celý akt doprovázeli četníci, kteří drželi čestnou stráž.

Závěrečný ceremoniál patřil položení kytice k pamětní desce Dr. Aloise Rašína, nechanického rodáka a prvního ministra financí, která se nachází na budově II. stupně ZŠ.

Akce byla velmi náročná. Žádala si více jak půlroční plánování a organizování. Jsme rádi, že účast byla hojná a děkujeme Vám, kteří jste navštívili budovu I. stupně a oslavili jste tak významné výročí s námi. Radost máme ze skutečnosti, že pozvání na tuto akci přijala mezi jinými i paní Balcarová, praneteř pana dr. Aloise Rašína. Dále jsme byli překvapeni, že školu navštívili bývalí pedagogové naší základní školy a pamětníci starších ročníků. Vážíme si kladných ohlasů, které se k nám vrací v podobě poděkování.

Komu ale musíme poděkovat zcela jistě? Velké poděkování patří těm, kteří se účastnili našich oslav jako přednášející - Radek Vorel, Eva Větrovská, Jaroslav Okrouhlý, Četnická stanice Chlumec nad Cidlinou a vystavovatelé - paní Nováková s paní Tužilovou z Lubna, pan Jenčík, pan Roll, Velociped veteran club Nový Bydžov, Státní pedagogické muzeum a knihovna Jana Amose Komenského Praha, paní Zuskové za kostýmy pro naši módní přehlídku, četníkům za galantní doprovod, sboru Cantus feminae pod

vedením Petra Semeráka, dětem z 3. B za tak nádherné a dojemné pěvecké vystoupení pod vedením své paní učitelky Jitky Vodrážkové, děvčatům v kuchyni za oběd. Nesmíme zapomenout na ochotu Okresního archivu Hradec Králové, který poskytl vzácné kroniky k nahlédnutí, městu Nechanice za finanční příspěvek, Kulturnímu domu Nechanice a Městské knihovně Nechanice za zapůjčení výstavních panelů a materiálů k výstavě „O legionářích a řemeslech v období mezi válkami“, paní Binarové za květiny, panu faráři, Lukáši Hroníkovi za moderování celého dne, panu Zajfrtovi a panu Turkovi za pořízení videozáznamu, Dominiku Bergerovi za hru na trubku. Poděkování také patří všem cukrárkám a paním učitelkám, které přispěly svými dobrotami do „prvorepublikové kavárny“ a ochotnému personálu, žákům 8. A a 9. A. Poděkování patří autorovi portrétu prezidenta T. G. Masaryka, Janu Černošovi z Nechanic. Na závěr bychom rádi poděkovali ředitelce Haně Špatenkové a Jiřímu Pecharovi, starostovi obce Nechanice, za slavnostní projevy. Děkujeme také všem, kteří se zúčastnili naší ankety Osobnost a událost století. Poděkování zkrátka patří všem, kteří přispěli ke zdárnému chodu akce.

*Kolektiv pedagogických pracovníků
ZŠ a MŠ Nechanice*

▪ Koncert na harfu v podání Jitky Vodrážkové. Foto: Lenka Halmichová

Zajímavý zájezd do Francie

Radkovice - Na září 2019 připravuje naše obec pro občany Mikroregionu Nechanicko několikadenní autokarový zájezd do Francie, do Provence.

Navštívili bychom Pérouge (zachovalé středověké město), Lyon, Orange (divadlo z doby císaře Augusta), Avignon, Vienne (bývalé římské centrum), Chateauneuf du Pape (proslulá vinařská oblast), Pont du Gard (římský akvadukt), francouzský národní park Camargue (bílé koně, plameňáci, divocí býci), Aigues - Mortes (opevněné

středověké město), Montpellier (jihofrancouzská metropole s moderní architekturou) a další pozoruhodná místa pro nás nepřiliší známé části Francie.

Ubytování plánujeme v hotelích typu F 1, popř. dalších. Zájezd se uskuteční pouze v případě dostatečného zájmu obyvatel mikroregionu.

Přihlášky a další informace o zájezdu najdete na stránkách obce Radkovice (www.radkovice.net).

Vít Barborka

■ Jedno z možných míst návštěvy – římský akvadukt Pont du Gard. Foto: archiv

Betlémské světlo

Lodín - První advent patří ke dnům, kdy se rozsvěcí vánoční stromy. I my to měli v plánu, ale počasí bylo tak nevlídné, že jsme vše posunuli o týden, s nadějí "lepších zítřků". A když nastal "den D" a z oblohy padaly místo sněhových vloček provazce vody, bylo to mírné zklamání, ale tentokrát nás už matka příroda neodradila. A tak jsme lidem navodili vánoční atmosféru nejenom horkým punčem, domácími

bramboráky a vánočním jarmarkem. V Betlémě nechyběla Marie chovající Ježíška, Josef a svatá trojice králů, ale i živá zvířátka. Atmosféru přibližujeme na fotografii.

Kdo se rozhlédl kolem sebe, viděl jen spokojené a usmívající se tváře. Strom se rozsvítil za zvuku koled a všichni jsme si mohli přát, abychom se tu za rok sešli znovu.

Monika Dvořáková

Závěr roku v Sadové opravdu pestrý

Sadová - 28. října proběhlo v Sadové u příležitosti 100 let výročí založení Československa vysazení českého národního stromu – lípy. Při této příležitosti nám zazpívaly děti ze Základní školy ve Mžanech, za doprovodu pana učitele Tomáše Zahradníčka a paní učitelky Věry Zahradníčkové. Po přednesení proslovu starosty Drahoslava Falty proběhlo samotné vysazení lípy, kde každý zúčastněný občan mohl přihodit „svou lopatu hlíny“.

9. listopadu se uskutečnilo v místním Bistru Lila slavnostní vyhlášení

výsledku již osmého ročníku Sadovské tenisové ligy. Tato celoroční soutěž probíhala od dubna do konce září a zúčastnilo se jí celkem 27 hráčů ze Sadové i širokého okolí. O titul se bojovalo až do posledního zápasu a vítězem se stal Pavel Zapadlo z Dohalic, který tak obhájil loňské vítězství. Na druhém místě se umístil Stanislav Suchý ze Sadové a na třetím Martin Hanuš z Nechanic. Již nyní se můžete hlásit k dalšímu ročníku na Obecním úřadu v Sadové. Termín přihlášek je do konce února. Hrát začneme na jaře, hned jak

nám to počasí dovolí. Soutěž je určena pro hráče téměř všech věkových a výkonnostních kategorií.

24. listopadu ve spolupráci s obcí Sovětice proběhl Čertovský průvod. Tentokrát se čerti a čertice vydali ze Sovětice do Sadové. Přes nepříliš příznivé počasí prošlo Sadovským peklem celkem 41 malých čertíků a čertic. Tato velmi úspěšná akce se konala letos již potřetí.

Hned další víkend v sobotu 1. 12. v Sadové se konalo rozsvícení vánočního stromu spojené s vánočními trhy, kde od 15.00 hodin mohli návštěvníci

nakoupit široký sortiment vánočního zboží, ochutnat svařák, nebo teplou medovinu. V 17.00 hodin došlo již na dlouho očekávané rozsvícení vánočního stromu.

V lednu se uskutečnila v naší obci Tříkrálová sbírka, která vynesla rekordních 6.503 Kč. Tímto bychom chtěli poděkovat Markétě Středové, Kateřině Erbenové a „třem králům“ – Františkovi Erbenovi, Matyáši Vitovi a Rostislavu Středovi, kteří se na Tříkrálové sbírce aktivně podíleli.

Jiří Středa

■ Slavnostní vyhlášení výsledku osmého ročníku Sadovské tenisové ligy. Foto: Jiří Středa

■ I v Sadové byla při příležitosti 100 let výročí založení Československa vysazena lípa. Foto: Jiří Středa

U nás je opět důvod k oslavám

Stěžery - Naše obec letos oslaví kulaté výročí 790 let od první písemné zmínky. Obec samozřejmě existovala již dávno před tímto letopočtem. V okolí Stěžer, Přímu a Jehlice byly nalezeny kamenné nástroje a zbytky sídlišť z mladší doby kamenné, tj. 5. tisíc let před n. l. Již v této době vznikaly první vesnice kolem vodních toků a rybníků. V 9. století se zdejší osadníci živili zemědělstvím a chovem domácích zvířat. S příchodem Přemyslovců v 10. století

došlo ke vzniku feudálního státu. Z dřívě svobodných osadníků se stali poddaní. Vesnice panovník půjčoval nebo prodával i s obyvatelstvem. A tak koupil Stěžery Opatovický klášter. Záznam o této koupi je zachován v listině krále Přemysla Otakara I. z roku 1229.

Obec byla následně několikrát přeprodána a až v roce 1650 zde nastoupil rod Harrachů. Tento rod zanechal v obci Stěžery stopy v podobě kulturních památek, které jsou užívány dodnes (kos-

tel Sv. Marka, zámek a špýchar, který je v současné době přebudován na pivovar).

790 let je jistě úctyhodná doba, a proto bychom si tuto významnou událost rádi společně připomněli. Zastupitelé již rozhodli, že slavit budeme v sobotu 15. června 2019. Aby oslava byla sdílena i ostatními částmi obce, stanou se místem konání tentokrát Stěžírky a určitě k ní využijeme areál u požární nádrže. O akci informujeme s předsti-

hem, protože bychom rádi v červnu přivítali rodáky, a to nejen z našeho regionu. Program v současné chvíli připravujeme a bude zveřejněn v jarních měsících v tisku i na webových stránkách obce. Budeme rádi, když se při této příležitosti setkáme i s návštěvníky z Mikroregionu Nechanicko. Již v tuto chvíli jste srdečně zváni.

Dagmar Smetiprachová
starostka Stěžery

Ječmen se vrací do Špýcharu

Stěžery - Třista let stará sýpka rodu Harrachů ve Stěžerách u Hradce Králové ožívá. Nový život jí vdechli Roman Štajner a Vladimír Beránek - dva kamarádi strojaři, kteří chátrající kulturní památku přeměnili v moderní restauraci, privátní sál pro stovku hostů a hlavně minipivovar. A místní pivo? Bude jistě legendární! Stejně jako jeho sládek, bez kterého by vlastně Pivovar Beránek vůbec nevznikl.

Jak se to stane, že se strojaři začnou věnovat pivovarnictví?

VB: Vše vzniklo díky Ivanu Chramosilovi zhruba před dvěma lety. Zastavil se u nás v Blešně ve firmě a chtěl si objednat výtah, protože jeden viděl v pivovaru u pana Olivy a moc se mu líbil. Udělal jsem mu malou exkurzi výrobou, až jsme zastavili u speciálního stroje a Ivánek se mě zeptal: „Na kolik tak přijde?“ Odpověděl jsem popravdě, že na takových pět milionů, načež se zděsil a řekl: „Za to by byl pivovar!“ Od té doby mi to s Romanem nedalo spát. Když u vás přibrzdí taková legenda a tohle vám řekne, tak to přece nemůže být jen tak! No a než jsme mu ten výtah doma postavili, tak byl objednan první chmel.

To se jinak začíná, když máte po boku sládky, který 44 let vařil pivo

U Fleků, je členem světové i evropské degustační komise, byl uveden do pivovarnické síně slávy a je držitelem mnoha dalších ocenění. Jaké bude místní pivo, na co se mohou hosté těšit?

ICH: S veškerou úctou a pokorou ke své práci nemohu zatím nic prozradit. Ač je to pro mě už rutina, nikdy dopředu nevím, jak dopadne. Koneckonců, přijďte ochutnat! První várka bude na čepu, odhaduji, první týden v prosinci. Je ale potřeba říct, že pivo není rozhodně otázkou jen jedné várky, bude se ladit možná půl roku. Takže těch ochutnávek musíte stihnout víc.

Kdy jste si usmysleli přeměnit starý špýchar z roku 1737 na multifunkční objekt s pivovarem, moderní restaurací, ubytováním a sálem hodným 21. století?

RŠ: Původně jsme chtěli zrekonstruovat bývalý kravín v Blešně. Asi půl roku jsme na tom intenzivně pracovali, ale nakonec koupě nedopadla. Dozvěděli jsme se to na Silvestra a už 3. ledna seděli na jednání se starostkou Stěžer. Dostali jsme tip na místní sýpku, která je chráněnou kulturní památkou, obci de facto padá na hlavu a nevědí, co si s ní počít. Když jsme přišli s nápadem udělat z ní pivovar s restaurací, starostka byla nadše-

ná. Shodou okolností měli totiž právě na pivovar v tomto objektu už nějakou dobu zpracovanou studentskou studii. Po odsouhlasení v zastupitelstvu jsme odstartovali půlroční stavebně-historický průzkum a na podzim mohli začít stavět.

Prostory jsou to nádherné, řada původní výstavby včetně například dřevěných trámů se prý podařila zachránit.

RŠ: Co šlo zachovat, jsme zachovali a obrazně řečeno - dali tomu nový život. Obložení, dveře, stoly nebo třeba bar jsou vyrobeny ze dřeva, které bylo součástí původních podlah, prken nebo stropů. Stromům, ze kterých pochází naše dřevo, by tak dnes určitě bylo nějakých 500 let.

VB: On i samotný příběh sýpky je zajímavý. Špýchar byl postaven v roce 1737, v druhé půlce 18. století ho koupil hrabě Harrach, a zatímco si kousek odsud stavěl Hrádek u Nechanic, skladoval tady zásoby pro celé hrabství. Návštěva našeho pivovaru je tak kromě dobrého jídla a pití okořeněná ještě nádechem historie.

RŠ: Dokonce jsme zjistili, že tu asi tři baráky pod námi kdysi pivovar skutečně stál. Kousek od nás se našly zavalené pivovarské sklepy. Jistí pa-

mětníci dokonce vlastní dvě poslední lahve místního piva. Asi to tak mělo nakonec být - návrat pivovarnictví do obce. Jen místo Pivovaru Stěžery tu teď stojí Pivovar Beránek.

Co všechno tedy areál aktuálně nabízí?

VB: V přízemí je pivovar a restaurace pro zhruba 55 hostů, v prvním patře potom sál pro cca 120 lidí - ideální na kongresy, školení, svatby nebo firemní večírky. V druhém patře je k dispozici menší ubytování, původně jsme chtěli celé patro, ale to bohužel památkáři ani požárníci nedovolili. Přece jen stavba je celodřevěná. V areálu je navíc 50 parkovacích míst, v létě plánujeme otevřít zahrádku a ve spolupráci s obcí plánujeme park o rozloze přibližně 10 tisíc metrů čtverečních. Původně byl totiž špýchar součástí areálu zámku, kterou se právě obec s naší pomocí snaží obnovit. Součástí bude spousta odpočinkových míst na posezení nebo letní piknik. Dostanete deku, dvě skleničky a můžete v klidu relaxovat, kde vám bude líbo. Pro kolaře máme v aplikaci NA KOLE I PĚŠKY vyznačen zhruba 60 kilometrů dlouhý cyklookruh, který začíná právě u nás a provede vás naším mikroregionem NECHANICKO.

▪ Budova špýcharu před rekonstrukcí. Foto: Vladimír Beránek

▪ Pohled do restaurace Pivovaru Beránek po rekonstrukci. Foto: archiv

ÚNOR 2019	7. 2.	17:00	Přednáška Jiřího Kunáta. Pořádá Klub přátel koní a turistiky Horní Černůtky.	Pivovar Mžany
	9. 2.	20:00	Sportovní ples. TJ Sokol Dohalice.	Sokol. Dohalice
	10. 2.	15:00	Dětský karneval. Obecní hospoda U Jezírka.	Boharyně
	10. 2.	19:00	Travesti show Techtle mechtle a Kočky. Předprodej vstupenek ve Štolbově městské knihovně.	KD Nechanice
	14. 2.	14:00	Speciální valentýnské menu. Nutná rezervace.	Pivovar Mžany
	15. 2.	20:00	Obecní ples. Hospoda Na Kopečku.	Hrádek
	15. 2.	20:00	22. Společenský ples. Hraje Nine Orchestra. Tělocvična OÚ a I. Obecní hospoda.	Stěžery
	15. 2.	20:00	Sokolský ples TJ Sokol Stračov.	Pšánky
	15. 2.	20:00	Hasičský ples. Obecní hostinec.	Dolní Přím
	15. 2.	20:00	21. společenský ples. Hraje kapela Nine Orchestra. Tělocvična OÚ a I. obecní hospoda Stěžery.	Stěžery
	16. 2.	10:30	Masopust. Zábijačkové speciality, doprovodný program dřevosochání.	Stěžery
	16. 2.	14:00	Masopust. Začátek u kulturního domu.	Nechanice
	23. 2.	14:00	Dětský karneval - soutěže, oblíbený šáša, bohatá tombola. Hospoda Na Kopečku.	Hrádek
	23. 2.	18:00	Zázitek s.r.o. - divadelní představení spolku TJ Sokol Předměřice. Vstupné 60 Kč. Hospoda Na Kopečku.	Hrádek
	24. 2.	17:00	DDT - satirická komedie o lidech hmyzu... Sorry jako! Hraje Divadlo Kapota Tábor. Vstupné 80 Kč.	KD Nechanice
	27. 2.	18:00	Drogy - realita dneška. Diskusní večer v pivovaru LINDR. Přednášející prim. MUDr. Jela Hrnčiarová a Kpt. PhDr. Ondřej Moravčík.	Pivovar Mžany
BŘEZEN 2019	2. 3.	20:00	9. obecní ples. V obecním hostinci.	Loďín
	2. 3.	20:00	Městský ples. Předprodej vstupenek ve Štolbově městské knihovně.	KD Nechanice
	3. 3.	14:00	Dětský karneval. SDH Sovětice a SDH Hněvčeves.	Hněvčeves
	5. 3.	16:00	Rozvoj grafomotoriky u dětí předškolního a mladšího školního věku. V budově i. stupně ZŠ (Školská ulice). Přednáška je zdarma.	Nechanice
	9. 3.		Dětský karneval.	Stračov
	9. 3.	08:00	Nohejbalový turnaj trojic. Ve sportovní hale. Bližší informace Dušan Jedlička (telefon - 734 407 001).	Hněvčeves
	9. 3.	20:00	Sportovní ples. Obecní hospoda U Jezírka.	Boharyně
	9. 3.	20:00	5. obecní ples Mokrovous. Hraje skupina Svižná těla. Předtančení.	Sokolovna Dohalice
	16. 3.	10:30	6. ročník běžeckého závodu Okolo Stračova. Start u obecního úřadu. Přihlášky na http://sport-reg.cz .	Stračov
	16. 3.	19:30	Sousedský ples. Hraje hudební skupina Magnet - Jiří Urban Hořice. Sportovní hala.	Hněvčeves
	16. 3.	20:00	Obecní ples. Obecní hostinec.	Dolní Přím
	16. 3.	20:00	Společenský ples. Ples ZŠ a MŠ Nechanice.	KD Nechanice
	22. 3.	20:00	Ples sportovců. Hraje Galileo Band. Tělocvična OÚ a I. obecní hospoda Stěžery.	Stěžery
	23. 3.	15:00	Dětský karneval. Tělocvična OÚ a I. obecní hospoda Stěžery.	Stěžery
23. a 24. 3.	17:00	Bublinka - veselohra Gabriela Vaszaryho v podání Nechanického Ochotnického Spolku (NOS). Vstupné 80 Kč.	Nechanice	
31. 3.	15:00	Zvířátka a loupežníci - pohádka pro děti.	KD Nechanice	
DUBEN KVĚTEN ČERVEN 2019	6. 4.		Jarní šlápota	Stračov
	6. 4.	15:00	Karneval pro děti. Klaunské představení a modelování balónek.	Loďín
	13.-22. 4.		Velikonoce na Hrádku - připomínka velikonočních tradic v historickém prostředí. Zpřístupněna zámecká kuchyně.	zámek Hrádek
	13. 4.		Zájezd na zahrádkářskou výstavu do Lysé nad Labem - Narcis 2019. Pořádá ČZS Stěžery. Přihlášky OÚ Stěžery (tel. 495 453 221).	Stěžery
	13. 4.	14:00	Velikonoční dílna pro malé i velké. Sál obecního hostince.	Loďín
	13. 4.	20:00	Retro party. DJ Laaw a DJ Pavel Ferbas hrají hity od 50.let.	Hněvčeves
	11. 5.	10:00	Mikroregionem na kole. Start 10:00 hod u KD Nechanice.	Nechanicko
	11. 5.		Turistický pochod okolím Stračova.	Stračov
	11. 5.		Rybářské závody. Přihlášky na telefonu 734 578 500.	Pšánky
	11. 5.	8:00	Nohejbalový turnaj trojic. Bližší informace Dušan Jedlička (telefon - 734 407 001).	Sadová
	12. 5.		Dětské rybářské závody. Přihlášky na telefonu 734 578 500.	Pšánky
	15. 6.		Stěžerská oslava výročí 790 let od první písemné zmínky - u požární nádrže ve Stěžírkách.	Stěžírky
15. 6.		Výroční oslavy dohalské školy.	Dohalice	

Školní jídelna se chlubí certifikátem kvality

Třesovice - 17. prosince 2018 získala školní jídelna zřizovaná při Mateřské škole Třesovice certifikát kvality s názvem „ZDRAVÁ ŠKOLNÍ JÍDELNA“, který jí byl přiznán Státním zdravotním ústavem v Praze.

O zapojení do tohoto celostátního projektu mateřská škola informovala již v květnu 2018 a nyní se po mnoha měsících práce podařilo této mety dosáhnout. Získáním certifikátu však naše snaha nekončí. Deset kritérií kvality musíme i nadále přísně plnit

a čekají nás další pravidelné kontrolní návštěvy nutriční odbornice z Krajské hygienické stanice v Hradci Králové. Certifikát kvality zajišťuje, že stravování dětí v naší školní jídelně nadstandardně vyhovuje přísným požadavkům na vyváženost, pestrost a moderní přístupy k úpravě potravin a jejich složení. Pokud vás zajímají další informace, doporučujeme se podívat na <https://www.zdravaskolnijideln.cz>.

Blanka Moravcová

▪ Špaldové palačinky s červenou řepou a tvarohem. Foto: Blanka Moravcová

REGIONÁLNÍ PRODUKT HRADECKO

MÁME PRVNÍ CERTIFIKOVANÉ VÝROBKY!

V úterý 8. ledna 2019 proběhlo první kolo certifikace uchazečů o značku Regionální produkt Hradecko. Hodnocení 11 žádostí prováděla odborná komise složená z 10 členů. Všichni žadatelé dosáhli požadovaného počtu bodů a certifikát získali.

Prvními nositeli značky Regionální produkt Hradecko jsou tyto výrobky a producenti:

- Květinové ozdoby Alfonsie paní Veroniky Kolářové z Hradce Králové
- Džemy, sirupy, kečupy, povidla, pečené čaje a zdravé tyčinky paní Marcely Novákové z Hradce Králové
- Přírodní mýdla a šampony z Mýdlárny Levandulový dům paní Dity Hofrichterové z Hradce Králové
- Malované betlémy z Třebechovicka a Čech z Atelieru Chaloupka Věry a Vladimíra Priharových z Třebechovic pod Orebem
- Piva Hradecký Klenot z Královéhradeckého měšťanského pivovaru, a.s.
- Balená pražená káva z LAMCAFÉ pana Patrika Lamky z Hradce Králové
- Čerstvě pražená káva firmy MLSOUN s.r.o. z Hradce Králové
- Sušené maso a masové bonbony z firmy POCTIVÝ GRUND pana Romana Plase z Libčan
- Specifické služby v cestovním ruchu (výstavy, provoz zámecké kavárny, ubytování, informační služby apod.) spolku venkovského ubytování a turistiky VEJMĚNEK z Lubna
- Sýr s ušlechtilou plísní uvnitř hmoty ze společnosti NIVA s.r.o. z Dolního Přímu
- SIROB – sirup z cukrové řepy z Minicukrovaru Mžany paní Petry Stránské

V rámci česko-polského projektu Společné tradice Hradecka a Svidnice budou v roce 2019 probíhat marketingové aktivity pro propagaci našich regionálních produktů v České republice i v Polsku, včetně soutěže o nejlepší regionální produkt.

Další kolo certifikace je plánováno na začátek dubna 2019. Zájemci o certifikaci mohou získat bližší informace na mailu: salakova@ic-hk.cz.

DESTINAČNÍ MANAGEMENT HRADECKO, MĚSTSKÁ HUDEBNÍ SÍŇ, ZIEGLEROVA 91 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

Konec roku 2018 v Boharyni

Boharyně - Na závěr roku 2018 připravil obecní úřad pro své občany řadu zajímavých akcí. Období adventu bylo zahájeno slavnostním rozsvícením vánočního stromu v Boharyni. Nejprve místní děti za podpory rodičů zazpívaly několik koled. Pro děti byla připravena dílna, kde si mohly vyrobit ozdoby na vánoční stromeček, několik druhů svícňů, ozdobit jablíčka apod. Zájemci si mohli zakoupit různé dárkové předměty vyrobené seniory a dětmi z chráněných dílen. Výtěžek z prodeje putoval do Dětského krizového centra NOMIA. Proběhla rovněž soutěž o nejlepší nepečené cukroví, kterým se pochlubili místní občané, resp. občanky. Vybrat to nejchutnější opravdu nebylo lehké. Všichni mohli ochutnat tradiční vá-

noční buchtíčky, teplé nápoje zajistil pan Radek Kolář. Rozsvícení vánočního stromu proběhlo nejen v Boharyni, ale i v místních částech v Trnavě a ve Zvíkově.

V sobotu 8. prosince v obecní hospodě „U Jezírka“ v Boharyni byla pro děti připravena mikulášská nadílka. Dárčky dětem samozřejmě předávali Mikuláš s andělem za nezbytné účasti čertů. V rámci večerního programu sehrál ochotnický divadelní spolek z Obědovic divadelní představení „Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka“. Občané zhlédli velmi realistickou až naturalistickou komedii z prostředí zubařské ordinace.

Poslední akcí bylo již tradiční setkání seniorů. Nejprve proběhla beseda o tom, co se v obci událo v roce

2018 a co obecní úřad a zastupitelstvo připravují pro rok 2019 a další období. Pro přítomné bylo připraveno občerstvení. K dobré náladě přispěl i harmonikář Libor Šimůnek,

který zahrál řadu známých písniček, které si všichni přítomní mohli zazpívat s ním.

Věra Macháčková
starostka

■ Tradiční předvánoční setkání seniorů v Boharyni. Foto: Aneta Brettová

■ Při příležitosti rozsvícení vánočního stromu byla pro děti připravena vánoční dílnička. Foto: Šárka Michálková

Robotika v ZŠ Mžany

Mžany - Podporovaným trendem se v poslední době na školách stává technické vzdělávání žáků. O tom, že polytechnická výchova přispívá k rozvoji manuální zručnosti, nápaditosti, tvořivého myšlení i k vzájemné spolupráci, jsme se přesvědčili přímo v praxi.

Vypracovali jsme projekt zaměřený na polytechnické vzdělávání a z rozpočtu Královéhradeckého kraje tak získali dotaci, kterou jsme využili na nákup mj. programovatelných robotických stavebnic LEGO Education WeDo 2.0, LEGO Boost; Arduino mBot či Ozobot.

V hodinách informatiky, v rámci projektových dnů nebo i o přestávkách se tak žáci s nadšením prakticky seznamují s robotikou a poznávají základní principy grafického programování.

Během podzimu jsme začali pracovat na různých projektech (zejména se

stavebnicemi Lego WeDo), od jednodušších (programovatelný šnek, světelný maják, ventilátor, kolotoč) až po ty složitější (jeřáb, vrtulník nebo robot s pohyblivým senzorem). Žáci se postupně naučili sestavit a díky aplikaci pro tablet nebo notebook naprogramovat pohyb sestaveného robota, měnit barvu diody, nastavit zvukový výstup, používat hlasová i pohyblivá čidla. Roboty mBot a Ozobot učíme jezdit po čárkách, vyhýbat se překážkám a plnit rozkazy.

V dalším období tyto aktivity budeme i nadále rozvíjet, neboť formou zábavného učení (opravdu to děti baví) je u žáků posilována práce v týmu, technické myšlení, fantazie, zručnost, odpovědnost, pečlivost a trpělivost, ale i nalézání alternativních řešení.

Tomáš Zahradníček,
ředitel ZŠ a MŠ Mžany

■ Praktické seznamování s robotikou. Foto: Věra Zahradníčková

Rozsvěcení vánočního stromu už podesáté

Těchlovice - V zimě vás musí něco zahřát, aby bylo milo a příjemné. U nás jsme začali punčem a dobrou náladou. Desáté výročí rozsvěcení Vánočního stromu přineslo do sychravého začátku zimního období příjemnou adventní atmosféru, podtrženou tradiční susedskou pospolitostí. Zachumlání přichází, s červenými tvářemi a s vánočním očekáváním, nakoupili vánoční dekorace a cukroví. Popili horký punč a pojedli nazdobené perníčky, které upekla sama starostka obce a kreativně dotvořily dobrovolnice z řad těchchlovických dívek, slečen a paní. Děti koledovaly a Mikuláš s čertem byli na

roztrhání. Největší radost však nastala při vypouštění balůnků s přáním pro Ježíška. Ti nejmenší i školáci v tu chvíli věřili, že přání najdou svého adresáta. Muzikantská rodina Sehnoutkových hrála ve světle vánoční výzdoby koledy a navodila krásnou atmosféru. A když už se všechno blýskalo a zářilo, advent pokračoval v pohostinství U Hysků, kde se předvánoční rozjímání přeměnilo v bujaré veselí s country kapelou FO3.

K tradičním vánočním aktivitám obce patří i srdečné přání všem občanům. Dostali krásný kalendář mikroregionu Nechanicko a starostka se

osobně setkala se seniory s „nadílkou“ vánočních balíčků.

Co nás v Těchlovicích ještě hřeje? Přiliv mladých aktivních obyvatel, se zájmem obohatit společenský život na vesnici. Stoupá zájem žen o zdravý pohyb a jejich chuť se sdružovat. Proto vznikl nápad založit Dámský klub, který by byl nositelem společných aktivit obyvatel obce. Je to vítaná předzvěst toho, že na vsi to neumírá, ale na vsi to žije.

Se Silvestrem jsme u nás vstoupili do nového roku 2019, roku stého výročí založení Sokola v obci. Budeme doufat, že se řady sportovců rozšíří, že

se k tradičním turnajům v malé kopané, nohejbalu a stolním tenise přidají i sportovní akce pro mládež a děti. Ze nás zájem o sport bude hrát celoročně.

To, co by nás ještě mohlo hrát po celý rok, je realizace dotačních programů. Ať je to oprava kapličky, oprava obecní budovy mateřské školy nebo úspěšné zahájení budování kanalizace v obci. K tomu ale potřebujeme nejen chuť a snahu, ale i potřebnou dávku štěstí. A to je to, co přejeme nejen naší obci, ale celému mikroregionu Nechanicko. Takže hodně štěstí v roce 2019 všem, kteří se snaží, aby to na vsi žilo.

Blanka Macháčková

▪ Kaplička v Těchlovicích. Foto: Blanka Macháčková

▪ Zima v Těchlovicích. Foto: Blanka Macháčková

Adventní zastaveníčko

Dohalice - Jako každý rok i tentokrát se Dohaličtí sešli v předvečer první adventní neděle u kostela sv. Jana Křtitele, aby společně vstoupili do předvánočního času. Adventní zastaveníčko bylo provázeno mrazivým počasím, což však nikoho neodradilo. Po úvodním slově starosty Františka Petříka následovalo slavnostní rozsvícení vánočního stromku, pod

jehož větvemi byl jako vždy umístěn ručně malovaný betlém. V tomto adventu byl obohacen o postavy dvou dětí, které vytvořily Eva Janáková a Eva Kulhánková.

Účastníci mohli zahřát svá těla výborným svařákem a jinými teplými nápoji, které se podávaly u hospůdky U Jonešů. K ochutnávce bylo nabídnuto cukroví dohalických maminek

ze sdružení SoDo, ale i místních babiček. Kdo se dostavil opravdu s prázdným žaludkem, k chuti mu mohla přijít zelňačka.

Zahřátí na duši pak obstaraly vánoční písně v podání sboru Základní školy v Dohalicích a slečny Markéty Tomášové. Kdo chtěl pořídit první dárečky, mohl vybírat mezi vánočně laděnými výrobky žáků nebo ručně

vyráběným mýdlem od SoDo-maminek.

Celá sešlost se nesla v přátelském duchu a dík patří všem, kteří se na jejím průběhu aktivně podíleli, ať už přímo na akci, nebo přípravou dodaných výrobků či pochutin. Nezbyvá, než si přát, abychom se ve zdraví sešli i na začátku příštího adventu.

Terezie Horáková

▪ Ručně malované jesličky. Foto: Věra Kobrová

▪ Sbor žáků ZŠ Dohalice. Foto: Věra Kobrová

Rok 2018 je již minulostí

Lodín - Ať se nám to líbí nebo ne, zase jeden rok života uplynul jako voda. Čas se nedá podplatit. Nezbyvá nám tedy nic jiného než přihlížet a vyrovnávat se se skutečností, že si naše tělo vyžaduje intenzivnější údržbu, volá po výměně některých součástek či dokonce po celkové generálce. Většinu klinických projevů stáří nezvládneme bez odborné lékařské pomoci, ale s některými neduhy si můžeme poradit sami.

Nashromážděná psychická zátěž daleko více ovlivňuje jednání člověka staršího než mladého a pracovní vyčerpání jedinice. To je právě jeden z nejvýznamnějších činitelů, se kterým se musí starší člověk naučit žít a všechny jeho nástrahy zvládat. A to se osaměle žijícímu jedinci mnohdy nedaří. Naštěstí jsou mezi námi lidé, kteří nežijí jen pro sebe, ale snaží se posílit sebevědomí svých vrstevníků. Právě toto je jeden z důvodů, proč naše společnost podporuje obnovování činností zaniklých spolků a zakládání zcela nových sdružení. Tento socializační proces je velmi důležitý jak pro rozvoj pozitivně laděných mezilidských vztahů, tak i k sebeuspokojení člověka. Právě takovouto roli plní v životě starších občanů Lodína Spolek seniorů Lodín a Janatov.

Závěr roku je u každé organizace či spolku zasvěcen rekapitulaci a vyhodnocení celoročního snažení. Naše poslední společné setkání 21. prosince probíhalo ve vánoční atmosféře. Každý příchozí byl přivítán usměvavými členkami výboru a milým, úhledně zabaleným balíčkem. „Chlapci“ měli dáreček v modrém, „dívký“ v růžovém. Po krátkém přivítání

připomněla předsedkyně paní Dobrozemská, co se v průběhu roku událo, kolik akcí spolek uskutečnil a co připravuje pro příštích 8760 hodin roku 2019. Akcí, které členky výboru svým spoluobčanům v průběhu roku 2018 zorganizovaly, nebylo málo. Potěšitelné je, že se nejednalo pouze o přátelská setkání u plného talíře a sklenky s antistresovým nápojem, ale podařilo se naplnit i společensko-poznávací záměr. Účastníci všech 8 akcí měli možnost nejen prožít příjemné chvíle při oslavě MDŽ, velikonocních svátků nebo při grilování, ale mohli posoudit i dovednosti dětí MŠ z Petrovic, baletní skupiny žáků z Nechanic nebo dětského tanečního souboru z Nového Byžova. Spolek seniorů zorganizoval např. prohlídku Čapího hnízda v Olbramovicích. Na zámku Konopiště si připomněli historické dění před první světovou válkou, na Jižní Moravě mohli obdivovat krásu regionálních lidových tradic, životní prostředí místní šlechty a další. Nezůstalo stranou ani vzdání úcty významným českým kulturním osobnostem. Návštěvou muzikálu Čas růží vyjádřili obdiv a poděkování panu Karlu Gottovi. Některé akce sice měly populárně-naučný charakter, ale i ty jsou velmi významným činitelem společensko-prospěšných činností.

To, že Spolek seniorů Lodín a Janatov nechce být pouhým konzumentem společenských výdobytků, lze doložit i jeho spoluprací s mikroregionem Nechanicko. Členky výboru se aktivně podílely na realizaci programu oslav stého výročí založení Československa v Nechanicích, které proběhly v rámci vzdělávacího semináře „Kronika včera a dnes“ a nefor-

málního setkání představitelů obcí tří mikroregionu - Nechanicko, Urbanická brázda a Obce památkové zóny 1866. Společně se seniory zde prezentovali své aktivity i zástupci mysliveckého spolku Starý Háj (Petrovice, Lodín). Škoda, že tuto akci příliš mnoho občanů z Lodína nenavštívilo. Nevadí. Alespoň jsme přispěli k rozšíření povědomí o Lodínu v širokém okolí, a to nejen u občanů všech tří mikroregionů, ale díky svému rozsahu i v celé ČR. Některé vystavené exponáty byly využity i v rámci oslav 28. října 2018 v Nechanicích. Za to, že se několik z nich objevilo i ve večerních televizních novinách patří díky organizátorům akce - ZŠ Nechanice, Městu Nechanice a řadě dalších.

Celovečerní program prosincového vánočního setkání byl zpestřen vystoupením dechové skupiny Par-

dubická šestka. Zprvu účastníci jenom poslouchali, ale s přibývajícím časem se několik odvážlivců odhodlalo i k tanci. Věk nerozhodoval, pouze kvalita kloubů. Celý večer velice rychle uběhl a po třech příjemně strávených hodinách se začali seniory rozcházet do svých domovů. Při přání příjemného prožití svátečních dnů si všichni vzpomněli na tři zesnulé členy spolku, popřáli hodně zdraví osvědčeným členkám výboru a zároveň popřáli hodně energie nové posile výboru, paní Ivetě Rybové. Potěšila nás účast člena obecního zastupitelstva Davida Antoše. Jeho krátké vystoupení podtrhlo sváteční atmosféru a pozitivně naladěná prezentace nejbližší budoucnosti umocnila zvidavost a zájem všech účastníků o dění v roce 2019.

Spolek Seniorů Lodín a Janatov

■ Vánoční setkání seniorů zpestřila dechovka Pardubická šestka. Foto: Miroslav Dobrozemský

Vánoční koncert Kaštánku

Mžany - třetí adventní neděle se naší vesnicí opět rozezněly vánoční melodie. 16. prosince se v Pivovaru Lindr Mžany konal tradiční koncert pěveckého sboru Kaštánek.

Děti ze sboru přednesly svým věrným posluchačům víceměně netradiční vánoční písně a koledy od svých oblíbených českých i zahraničních interpretů. Nejmladší členové sboru pobavili diváky svou reakcí na doprovodné osvětlení, díky kterému zapomínali i zpívat. Na závěr koncertu byly děti obdarovány obrovskými plyšovými medvědy, za které bychom ještě jednou chtěli poděkovat Obecnímu úřadu ve Mžanech.

V naší práci nás i nadále pohání přání našich diváků, pro které již chystáme další vystoupení.

*Za Kulturní spolek Kaštánek, z.s.
Ilona Bulíčková*

■ Vánoční koncert Kaštánku. Foto: Jiří Petera

V Těchlovicích máme poklad. Není zakopán ani nikde vystaven.

I když...

Máte u vás pultový prodej? My ano, protože malé prodejny stále fungují. Fronty jsou požehnáním pro majitele, otrava pro nakupující. Plný krám znamená, že o zboží je zájem, nebo svědčí o tom, že prodavačka nestíhá. Prázdný obchod signalizuje nezajímavost, nebo to, že jste za pult vyfasovali zázrak. A my máme to druhé.

Pokaždé, když přijdu ráno do obchodu, vzpomenu na neustálé mentorování o mládeži. Že je neschopná, sedí jen u počítače, mobiluje, je neochotná, drzá atd. atd. Já za pultem vidím mladou dívku, jak by řekl klasik, jako vítr. Usměvavá, ochotná a hlavně rychlá.

„Ještě se zbožím nepřijeli, já vám do odpoledne přinesu...“ „Počkejte, já vám s tím pomůžu...“ „Máte tu uzenu na buřtguľaš? Tak to si vezměte tuhle, je tam víc špičku...“ „Určitě si

to poznamenám a dám vám vědět...“ „Budete to mít připravené ve tři hodiny...“ Tak a podobně komunikuje se zákazníky. Poradí, pomůže a slovo dodrží. Je na ni spolehnutí. Fronty se tu tvoří minimálně a odbyt frčí. Je radost se na ni dívat a je radost zde nakupovat. Požehnání pro majitele, požehnání pro zákazníky.

Nedávno jsem zde potkala známého ze sousední vesnice. „Co ty tady, to u vás nemáte obchod?“ „Ale máme, ale tady to frčí.“ Tak trochu ho podezírám, že se přišel kouknout na mládí, ale nakonec – proč ne. Šikovná a k tomu hezká – to je dáblská kombinace. Ráda bych vám přidala fotku, ale nemám její souhlas. Tak mi zkrátka musíte věřit, že ten zlatý poklad je právě u nás v Těchlovicích!

Blanka Macháčková

▪ Poklad se ukrývá v prodejně potravin.... Foto: Blanka Macháčková

Na Štědrý den zněly Lhotou koledy

Stráčovská Lhota – Už se stalo tradicí sejít se na Štědrý den navečer na Zavadilce u autobusové zastávky, vyzdobené betlémským výjevem. Letos poprvé u jesliček svítilo i betlémské světlo.

Ve čtyři odpoledne jsme se během chvíle začali scházet a sjíždět ze všech stran. Jako vždy někdo přinesl cukroví, jiný teplou medovinu, další svaře-

né víno. Kája a Kristýnka Novákovy si přinesly housličky a zahrály nám několik koled. Další koledy jsme si zazpívali společně a pak jsme si popřáli krásné svátky a všechno nejlepší do nového roku.

A všechno nejlepší v tomto roce tímto přejeme i redakci a všem čtenářům Zpravodaje!

Irena van Vuurenová

▪ Sestry Novákovy zahrály na vánočním setkání koledy. Foto: Jan Vratislav

Trelleborg Bohemia, a.s., Akademika Bedrny 531/8a, 500 03 Hradec Králové, člen nadnárodní švédské společnosti Trelleborg.
Na posílení našeho týmu hledáme vhodné kandidáty na pozice:

► **OPERÁTOR VÝROBY - obsluha stroje**
(náborová odměna 25.000,- Kč)

► **nepřetržitý provoz (12hodinové směny) nebo 3směnný provoz**
• MZDA až 29.000,- Kč hrubého

► **MISTR - nepřetržitý nebo 3směnný provoz**

POŽADUJEME: SŠ vzdělání nejlépe technického směru, zkušenosti s řízením kolektivu min. 2 roky, zkušenosti z výroby pro automobilový průmysl velkou výhodou

Na co se u nás můžete těšit?

- dlouhodobé zaměstnání na hlavní pracovní poměr v nadnárodní společnosti
- každoroční navýšení mzdy · příplatky ke mzdě
- odměna za doporučení nového zaměstnance (15.000,- Kč)
- 5 týdnů dovolené · dotované závodní stravování · další zaměstnanecké benefity
- velmi dobrá dostupnost MHD, parkování přímo před firmou

Měníme se, zkuste změnu také.

Zázemí silné švédské společnosti, velké investiční projekty
– modernizujeme výrobní haly, nakupujeme nové stroje.

Těšíme se na Vás!

KONTAKT:
tel.: 495 753 389, 731 680 318
e-mail: ilona.viznerova@trelleborg.com

20 13 4
00 SOBOTA

DJ Laaue
DJ Pavel Ferbas

Hity od 50. let | Hněvčoves

Děti dětem

Nechanice - koncem listopadu se mi dostal do rukou záznam rozhovoru s jednou mladou maminkou, která se několik let léčí na onkologii. Je to statečná máma, která nejen sama vychovává pětiletého syna, ale ještě bojuje se zákeřnou nemocí. Začalo mě, jak popisovala, čím vším si již musela projít a že jediné „lízátko“ ji po chemoterapiích vrátilo trochu chuť, zmírnilo nevolnost, dodalo trochu energie a necítila kovovou pachutí v ústech. Sama, ač takto nemocná, se snaží pomáhat onkologickým pacientům a pořádá sbírky lízátek, které pak s nadací Krtek předává v nemocnicích nejen v Praze a Brně.

Jsem třídní učitelka kluků a holek z 5. A ze ZŠ a MŠ Nechanice. Napadlo mě sbírku lízátek uspořádat i v naší škole. Druhý den jsem dětem převyprávěla rozhovor s touto maminkou. Společně jsme se rozhodli, že oslovíme školní parlament a prostřednictvím parlamentáků sbírku uspořádáme v celé škole a pak výtěžek předáme malým onkologickým pacientům na Dětské klinice v Hradci Králové. A abychom potěšili i ostatní pacienty, lékaře a sestřičky, napečeme perníčky. Poprosila jsem rodiče, zda by nám přišli pomoci se zdobením a výrobou přáníček. Vše

probíhalo v příjemné a klidné předvánoční atmosféře. Přišlo 14 rodičů (maminek, babiček, tatínků, tet) a naše třída byla plná dětí a dospěláků. Děti zdobily a rodiče vyráběli přáníčka. Bylo úžasné pozorovat, jak si všichni vzájemně povídají, pomáhají si a smějí se. Děkuji všem rodičům, kteří přišli a podpořili své děti v jejich nápadu dobré věci a paní asistence Káje Soukalové za pomoc. A co na to kluci a holky z 5. A? Tady jsou jejich slova a pocity...

„Když jsme se dozvěděli od paní učitelky, že budeme dělat perníčky pro děti do nemocnice, tak jsme všichni souhlasili, protože chceme pomáhat nemocným dětem, které trpí rakovinou a jinými nemocemi. Poprosili jsme naše blízké, aby zdobili s námi. Sešli jsme se v pondělí 10. prosince v 16.00 hodin v naší třídě 5. A a začali jsme vyrábět přáníčka a zdobit perníčky. K tomu jsme si uvařili čaj a rodičům kávu, poslouchali jsme vánoční koledy. Přišli maminky, babičky, tatínkové, sourozenci, tety a maminka Zdeny donesla velkou kometu z perníku, kterou jsme také ozdobili. Sněhem jsme malovali perníkové koule a plnili je lentilkami. Vše jsme pak zaballili do sáčků a v pondělí 17. prosince jsme celá

třída jeli do nemocnice v Hradci Králové na dětskou kliniku. Tam se nás ujala vrchní sestra p. Nováková, která nás odvedla do herny. Vysvětlila nám, jak to na oddělení chodí a že na Ježíška se snaží pustit všechny děti domů, ale bohužel ne každý může odejít. To bylo strašně smutný. Potom jsme balíčky a přáníčka předali jen dětem,

kteřé mohly odejít z lůžka do herny. Sestřičkám jsme věnovali kometu. Zbývající balíčky sestřičky odnesly na JIP a oddělení pro děti s leukémií. Také jsme předali lízátko, bylo jich skoro tři sta.“

Kluci a holky z 5. A ZŠ a MŠ Nechanice a třídní uč.

Jana Jedličková

▪ Výroba perníčků a přáníček pro dětskou kliniku. Foto: Jana Jedličková

Ježíškova vnučata

Nechanice - ježíškova vnučata vznikla na podzim roku 2016. Novinářka Olga Štrejbarová si při jednom svém natáčení uvědomila, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory. Vánoční dárek nedostali mnohdy roky a období svátků pro ně bylo spíš časem prázdnoty než radosti. Se svými známými založila facebookovou skupinu „Ježíškova vnučata“, během dvou měsíců splnili 600 vánočních přání babičkám a dědečkům. V roce 2017 se do organizace Ježíškových vnučat pustil Český rozhlas. O projektu odvysílal velkou informační kampaň a řadu reportáží. Zapojili se i známé osobnosti, jako např. Ewa Farna, Eva Samková, Karel Gott a mnoho dalších. Projektu se může zúčastnit každý, kdo chce udělat radost babičkám a dědečkům nejen v seniorcentrech, ale i v nemocnicích, v domovech s pečovatelskou službou atd. A jak to funguje? Domovy zaregistrují své klienty, kteří projeví přání, na internetové stránce www.jeziskovavnučata.cz. Do databáze vkládají jméno (nikoli příjmení) klienta, jeho rok narození, místo, kde se domov nachází,

popis daru nebo přání a případně krátké zdůvodnění, proč si klient přeje právě toto. Po schválení správcem již případný dárek, který se rozhodne splnit přání nebo poskytnout věcný dar, označí toto přání v databázi jako rezervované a již nebrání nic v předání.

A do tohoto krásného projektu jsme se již podruhé zapojily i my, děti z přípravné třídy ZŠ a MŠ Nechanice. Na webových stránkách projektu jsme si vybraly 5 „babiček a dědečků“, kterým jsme mohly udělat radost a splnit jejich přání. Během dvou týdnů jsme napekly a naplnily cukroví, vyrobily přáníčka a vánoční svíčky, namalovaly obrázky, vlastnoručně podepsaly dopisy, které jsme přibalily k vysněnému „přání“. Vše jsme srovnaly do velkých krabic, které jsme nejprve omalovaly a pak vše poslaly poštou. Jaké bylo naše překvapení, když nám od jedné babičky a dvou dědečků přišly fotografie a děkované dopisy. Všichni jsme měli obrovskou radost.

Velmi ráda bych za celou naši třídu poděkovala všem maminkám,

tatínkům, babičkám, dědům, sourozencům dětí z přípravné třídy, tetám a dětem z Dětského domova Nechanice, bývalým žákům a jejich rodičům a přátelům přípravky za to, že svým nadšením z projektu jdou dě-

tem úžasným příkladem.

Doufám, že stejně jako loni, toto nebude poslední projekt, do kterého se přípravná třída zapojila.

Lucie Pavelková
třídní učitelka

▪ Splněná vánoční přání v rámci projektu Ježíškova vnučata. Foto: Archiv

Vánoční turnaj v kulečnicku

Probluz - Závěr prosince patřil na Probluzi již tradičně vánočnímu kulečnickému turnaji. Jeho kvalitu dokládá i účast hráčů téměř ze všech sousedních vesnic. Na soupisce nechyběli zástupci z Dolního Přimů, Probluzi, Střezetic, Všestar, Rozběřic a Rosnic. Své kulečnickové dovednosti prezentovalo deset dvojic, které byly

vybrány losem před samotným turnajem. Letošního ročníku se kvůli vyšší absenci stálých hráčů zúčastnilo i spoustu nových tváří. Nejen pro ně byl turnaj příjemným zpestřením konce roku. Dvojice rozdělené do dvou skupin měřily své síly během patnáctiminutových her, ovšem většina hráčů tento limit ani nevyužila

a rozhodla utopením všech koulí ještě před vypršením přiděleného času. Z několikahodinového turnaje vyšla nakonec vítězná dvojice Jiřího Pázlera a Romana Vobejdy ml. Ti ve finále porazili Marka Šmatolána a Jiřího Macháčka. Bronzovou příčku vybojovali v sousedském souboji Roman Fejfar a Michal Kopečný. Nesoutěžili

se však pouze v poolu, ale i o nejněžší jednohubku. Máte rádi syrečky, nebo byste spíše dali přednost pavoučí jednohubce z oliv? Zkrátka všechny kousky byly natolik dokonalé, že vítězem se staly všechny. Už teď se těšíme na další ročník, který bude mít opět na starosti patron turnaje Jiří Karlík.

Václav Nyč

▪ Vítězná dvojice Vánočního turnaje. Foto: Irena Vobejdová

▪ Hráči Vánočního turnaje se tentokrát sešli i z okolí. Foto: Irena Vobejdová

Ohlédnutí za vydařeným sportovním odpolednem

Dohalice - V září pořádal obecní úřad třetí ročník „Pěšky i na kole okolo Dohalic“. Za krásného počasí se na start tří tras vydalo na 200 účastníků. Trasy pečlivě připravené Milanem Kučerou měřily 6 km (modrá), 15 km (červená) a 28 km (žlutá). Kromě nezaměnitelného značení tras měli účastníci možnost vyzvednout si upravené mapy. Na startu u dohalické školy účastníci obdrželi drobné dárky, a to trička a cyklistické lahve na pití se znakem obce. Všechny trasy se protínaly na Kopaninách, kde na účastníky

čekala střelba ze vzduchovky. Nejdelší trasa měla v Petrovicích občerstvovací stanici na Pivních slavnostech tak, aby sportovci dodrželi pitný režim. Cíl byl na hřišti u sokolovny, kde proběhlo vyhodnocení akce. Následovalo posezení s přáteli při dobrém občerstvení, o které se postaral pan Jaroš s rodinou a večer probíhal za hudebního doprovodu pana Šafránka. Za dobrý zdar celé akce patří poděkování zastupitelům a všem, kteří se podíleli na přípravě i realizaci.

Jaroslav Fejfar

▪ Sportovalo se i v Lodíně. Vánočního ping-pongového turnaje se účastnilo 28 hráčů ze širokého okolí. Foto: Lenka Zanespalová

NADACE ČEZ

SDÍLENÁ RADOST DVOJNÁSOBNÁ RADOST

V září minulého roku zažádala předsedkyně TJ Stračov z. s. Marcela Bousová v rámci programu Podpora regionů 2018, která je vypisována Nadací ČEZ, o finanční podporu ve výši 124.669 Kč na nákup sportovního vybavení tělocvičny.

A symbolicky včase předvánočním byla žádost schválena v plné výši. Nadace ČEZ nám, TJ Stračov z. s., umožní realizovat nákup běžecského pásu, rotopedu, stepperu, eliptického trenažéru, sestavy na překážkovou dráhu, molitanové bedýnky, molitanové stavebnice, tatami žíněnky, gymnastického koberce, rozlišovacích dresů, volejbalových míčů, fotbalových míčů, basketbalových míčů, medicinbalů, juniorských tenisových raket, krocketu, frisbee, pétanque, ruských kuleček a setu na bowling.

Věříme, že krásná a bohatá nadílka Nadace ČEZ ještě více podpoří a motivuje zejména děti k trávení volného času prostřednictvím pohybu a přispěje k aktivnímu setkávání se dospělých u sportovních her. Poděkování jistě náleží Nadaci ČEZ, naší předsedkyni Marcelce Bousové, která věnovala péči a čas k sepsání žádosti u obci, která prostřednictvím starosty Ludka Homoláče tuto žádost podpořila.

Hana Klicperová
Za TJ Stračov z. s.

Obec Lodín

nabízí

Pronájem obecního hostince

Nabízíme k pronájmu prostory obecního hostince o celkové ploše 491 m². Součástí hostince je výčepní místnost, velký a malý sál, předzahrádka a altán, vybavená kuchyně a přípravná potravin, skladovací místnosti na zásoby.

Hostinec stojí u hlavní silnice v centru obce Lodín, v jejímž katastru se nachází moderní koupaliště a kemp. Díky tomu patří Lodín mezi obce s výrazným turistickým ruchem. Během sezóny, tzn. od července do září, je hostinec hojně navštěvován návštěvníky koupaliště a kempu, jeho služeb využívají i další turisté a příznivci cyklistiky. Mimo sezónu se zde konají nejrůznější akce - plesy, svatby, dětské akce, vánoční večírky, ...

Podmínkou pronájmu je zajistit vaření obědů po celý rok a v sezóně i příprava snídaní a večeří.

Kontakt: Obec Lodín, Lodín 100, 503 15 Nechanice

Tel.: 724 182 789, e-mail: obec@lodin.cz

..... → SOBOTA 16. ÚNORA 2019

MASOPUST

ve Stěžerách

Začátek masopustního průvodu v 10.30 hodin v CÍSU

Býhod projde obcí se zastavením v uličkách Markova a Jitky, zakončen bude v NS ve Stěžerách. Těde bude připraveno občerstvení, zabíjačkové pochoutky a sladké pečené dobrotky.

Na vaši účast se těší
OÚ Stěžery
ZŠ a MŠ Stěžery
a skautský oddíl Štřela Stěžery

NOS - Nechanický Ochočnický Spolek a Město Nechanice

srdečně zvou na veselohru

Gabriela Vaszaryho

BUBLINKA

Přeložil Oldřich Nový

Kulturní dům Nechanice

23. a 24. 3. 2019 od 17,00 hodin

Obsazení

Felix Schneider - Jiří Turek

Lili, jeho manželka - Eva Havranová

Klárka, jejich dcera - Kateřina Kulhánková

Mamá, matinka Lili - Eva Lukášová

Pavel Felmayer - Pavel Šeřčík

Olga, jeho choť - Lucie Nováková

Profesor Stieglitz - Petr Nosek

Hilda - Kateřina Nováková

Kraus - Lukáš Hroník

JUDr. Štefka, právní zástupce -

Jaroslav Berný/Petr Nosek

Služna k dětem - Marie Stěhulková

Služebná Anny - Ilona Matoušková/Bohumila Menclová

Zvuk, osvětlení - Karel Roll, Jiří Turek, Jaroslav Berný

Text sledují - Bohumila Menclová, Jitka Vodrážková, Tomáš Pozler

Režie - Zuzana Kramářová

Vstupné 80,-

Předprodej od 28. 2. 2018 Štolbova městská knihovna Nechanice

e-mail: ochotnici.nechanice@seznam.cz; web: ochotnici-nechanice.webnode.cz Nositele autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s. Krátkého 1, Praha 9

VITALTECH

ROZBĚŘICE

PRODEJ, PŮJČOVNA A SERVIS
ZAHRADNÍ TECHNIKY

Štípač dřeva

6t

+ zdarma

6.200,-

www.vitaltech.cz

RozbĚŘICE 18 | 503 12 Všešary | Tel: 495 458 152 | mobil: 725 993 021 | e-mail: info@vitaltech.cz

Tříkrálová sbírka 2019 dosáhla rekordní částky

Oblastní charita Hradec Králové děkuje za podporu, důvěru a pomoc při Tříkrálové sbírce. Letošní výtěžek dosáhl rekordní částky 1 632 029 Kč.

Bylo zapečetěno celkem 417 pokladniček. Z tohoto počtu se připravilo 142 pro město Hradec Králové. Se zbývajících 275 pokladničkami se koledníci v bílých pláštích a korunami na hlavách rozběhli po ulicích 108 měst a obcí hradeckého regionu.

A jaká sbírka byla?

Ze všech míst, kde se sbírka konala, přichází milé ohlasy. Děti, které mnohdy chodily několik hodin dům od domu a zpívaly nespočet koled, byly uchozené, unavené, uzpívané. Skvělí byli i průvodci, na kterých leže-

la tíha odpovědnosti za pokladničku i ševlení a řádění dětí. Většina průvodců byla obtěžkaná i mnoha a mnoha dobrotami a ovocem pro děti, které dostávaly navíc s koledou.

Děkujeme. Za dary, velkorysost, vstřícnost, ochotu, důvěru, za každičký úsměv pro tříkrálovou družinu, za laskavost a otevřená srdce.

Sbírka je sice o penězích, které jsou potřebné pro naši práci. Je to však i ryzí a nezapomenutelná dávka pozitivní energie, jež si vzájemně koledníci i ti, které osloví, předají a společně prožijí. Mnoho lidí zpívá s koledníky, usmívá se, ale i pláče. Tříkrálová sbírka je o velkých, krásných emocích. Kdo jednou obešel s kasičkou ulici

a zazpíval...šěstí, zdraví, přejeme vám..., kdo jednou prožil, propadne kouzlu koledy a lednového obdarování.

Ve kterých obcích se sbírka konala v našem mikroregionu?

Dohalice, Dolní Přím, Horní Přím, Hněvčevy, Mokrovousy, Mžany, Dub, Stračovská Lhota, Nechanice, Nový Přím, Jehlice, Probluz, Bor, Radostov, Sadová, Skalice, Stěžery, Hřibsko, Stěžírky, Stračov. Nově se připojily Sovětice a Lodín.

Výtěžek 2019 pro Královéhradecko bude rozdělený takto: raná péče Sluníčko, která pomáhá zdarma rodinám pečujícím doma o dítě s postižením,

domácí hospicová péče, která umožňuje umírajícím trávit poslední chvíle společně v domácím prostředí a odborné sociální poradenství prostřednictvím Poradny Domácí hospicové péče a Poradny pro lidi v tísní. Pět procent je určeno na realizaci humanitárních projektů v Indii (např. školní autobus). Tři procenta tvoří krizový fond charit pro rychlou pomoc při mimořádných událostech (např. povodně). Třetina výtěžku je tradičně určena na humanitární pomoc Charity Česká republika v zahraničí i u nás a další projekty na pomoc lidem v nouzi.

Zdroj: www.charitahk.cz
Zpracovala: Jana Pečenková

■ Radostov – trojici koledníků letos poprvé doplnila Jůlinka Čáslavská. Foto: Tereza Čáslavská

■ Tři králové ve Stěžírkách. Foto: Jindřich Hlavatý

■ Tříkrálová sbírka v doprovodu dvou andělů v Mokrovousích. Foto: Jana Pečenková

■ Tříkrálová sbírka se poprvé uskutečnila v Sověticích. Foto: Matěj Krátký